

## دعای روز بیست و چهارم ماه

اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي دِينِي، وَعَافِنِي فِي جَسَدِي، وَعَافِنِي فِي

خدایا! در دینم به من سلامتی بده، در تنم به من سلامتی ده، در گوشم به من

سَمْعِي، وَعَافِنِي فِي بَصَرِي، وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَيْنِ مِنِّي،

سلامتی ده، در چشمم به من سلامتی بخش، و آن دو را وارث من گردان (یعنی تا

يَا بَدِيءُ لَا بَدَاءَ لَكَ، يَا دَائِمُ لَا نَفَادَ لَكَ، يَا حَيُّ

پایان عمر این دو نعمت را از من بگیر) ای آغازی که آغازی برایت نیست!

لَا يَمُوتُ، يَا مُحْيِي الْمَوْتَى، أَنْتَ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا

ای جاویدی که پایانی برایت نیست! ای زنده‌ای که نخواهی مرد! ای زنده

كَسَبْتَ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ، وَافْعَلْ بِي مَا

کننده مردگان! تو مراقب اعمال هر کسی هستی، بر محمد و خاندانش درود فرست و

أَنْتَ أَهْلُهُ. اللَّهُمَّ فَالِقَ الْإِصْبَاحِ، وَجَاعِلَ اللَّيْلِ

درباره من آن چه را که تو شایسته‌اشی انجام ده. خدایا! ای شکافنده صبح!

سَكَنًا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَانًا، اقْضِ عَنِّي

ای کسی که شب را (وقت آرامش، و خورشید و ماه را (وسیله) حساب قرار داده!

الدَّيْنَ، وَأَعِزَّنِي مِنَ الْفَقْرِ، وَمَتَّعْنِي بِسَمْعِي

فرض مرا ادا فرما، از فقر (و ننداری) در پناهم گیر، از گوش و چشمم بهره‌مند

وَبَصَرِي وَقَوِّنِي فِي سَبِيلِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. اللَّهُمَّ

ساز و در راه (اطاعت) از خودت مرا نیرومند ساز، ای مهربان‌ترین مهربانان!

أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، لَا إِلَهَ غَيْرُكَ، وَالْبَدِيعُ لَيْسَ

خدایا! تو مهربان ترین مهربانان هستی، معبودی جز تو نیست، تو آفرینی هستی که

قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَالِدَائِمُ غَيْرُ الْفَانِي، وَالْحَيُّ الَّذِي

پیش از تو چیزی نیست، جاویدی هستی که فنا و زوال ندارد، زنده ای هستی که

لَا يَمُوتُ، وَخَالِقُ مَا يُرَىٰ وَمَا لَا يُرَىٰ، كُلُّ يَوْمٍ أَنْتَ فِي

نخواهی مرد، آفریننده هر چه دیدنی و هر چه نادیدنی است تویی و

شَأْنٍ، صَلَّى عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَلِيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ

هر روزی در کاری هستی، بر محمد و خاندانش درود فرست و آمرزش من، پدر،

الْمَغْفِرَةُ لِي وَلِوَالِدِي وَإِخْوَانِي، يَا أَرْحَمَ

مادر، فرزندان و برادرانم جزه کارهای تو باشد ای مهربان ترین مهربانان!

الرَّاحِمِينَ؛ اللَّهُمَّ أَنْتَ الَّذِي يَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ بِغَيْرِ تَعْلِيمٍ،

خدایا! تو بر هر چیز بدون یاد گرفتن دانایی، تو را ستایش، خدا است، خدا است، خدا

فَلَكَ الْحَمْدُ، اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ. رَبِّي، لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا،

است پروردگار من، چیزی را با او شریک نسازم، چیزی مانندش نیست،

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ، لَا تُدْرِكُهُ

او شنوا و بیناست، دیدگان او را در نیابد و او است دقیق و کاردان، خدایا! از تو

الْأَبْصَارُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

خواهم، و تو چنانی که هر چه را که بخواهی می شود، و به درگاه تو رو کنم به

وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُنْ، وَآتَوْجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ

وسیله پیامبرت محمد، پیامبر رحمت که درود خدا بر او و بر خاندان پاک و برگزیده اش

مُحَمَّدِ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ

باد. ای محمد! من به وسیله تو به درگاه خدا که پروردگار تو و پروردگار

الْأَخْيَارِ. يَا مُحَمَّدُ إِنِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَرَبِّي

من است رو کنم در مورد برآورده شدن حاجتم و از او خواهم که بر تو و بر خاندان

فِي قَضَاءِ حَاجَتِي، وَأَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِكَ

پاک و پاکیزه ات درود فرستد و این که درباره من انجام دهد آن چه را که

الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ، وَأَنْ يَفْعَلَ بِي مَا هُوَ أَهْلُهُ.

او شایسته آن است. خدایا! از تو خواهم به حق آن نامت که به وسیله

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي يُمِشِي بِهِ عَلَى ظَلَلِ الْمَاءِ

آن بر تاریکی‌های آب راه روند چنان چه بر همواریهای زمین راه روند، از تو

كَمَا يُمِشِي بِهِ عَلَى جُدَدِ الْأَرْضِ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خواهم به حق آن نامت که گامهای فرشتگان در برابرش لرزید. از تو خواهم

الَّذِي تَهْتَزُّ لَهُ أَقْدَامُ مَلَائِكَتِكَ. وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

بدان نامت که موسی علیه‌السلام از طرف طور ایمن تو را با آن نام دعا کرد

الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ

و دعایش را مستجاب کردی و از جانب خود محبتی بر او افکندی. از تو خواهم به

الْأَيْمَنِ، فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَالْقَيْتَ عَلَيْهِ مَحَبَّةً مِنْكَ،

حق آن نامت که محمد صلی الله علیه و آله تو را بدان نام خواند و گناهان

وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

گذشته و آینده اش را آمرزیدی و نعمت را بر او کامل کردی. (خواهم) که بر محمد و



وَالِإِلَهِ، فَغَفَرْتَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ،

خاندانش درود فرستی ، و (دیگر) آن که نسبت به من انجام دهی آن چه

وَأَتَمَمْتَ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ،

را که تو شایسته آنی . خدایا ! از تو خواهم بدان چه موجب عزت عرش تو گشته و به

وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعْقِدِ

حق منتهای رحمت از کتاب تو، و از تو خواهم به حق اسم اعظمت ، شوکت والائرت

الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ،

و کلمات تامه ات (اسمای حسنی یا کتابهای منزله یا غیر آنها) که نیکوکار

وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَجَلَالِكَ الْأَعْلَى

و بدکاری از آنها نگذرد، از تو خواهم ای خدا ای بخشاینده ای مهربان ! ای

وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ، الَّتِي لَا يُجَاوِزُهَا بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ،

صاحب جلالت و بزرگواری ! معبود یگانه یکتا ! فردا ! بس خلل ! که عدل

وَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ، يَا ذَا الْجَلَالِ

بدو پایدار است ! معبودی جز تو نیست ، نیرومند فرزانه ، تو یکتای بزرگ والا

وَالْإِكْرَامِ، إِلَهُاً وَاحِداً أَحَداً، فَرِداً صَمَداً، قَائِماً

هستی . (از تو خواهم ) که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی و مرا از

بِالْقِسْطِ لِإِلَهِ الْأَنْتَ، الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، أَنْتَ الْوِتْرُ

روی گذشت خود بی حساب به بهشت در آوری و آن چه را که تو شایسته آنی از جود

الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ. أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ

و بزرگواری و مهربانی و رحمت و کرم خود همان را درباره ام انجام دهی - خدایا !

تُدْخِلْنِي الْجَنَّةَ عَفْوَاً بغيرِ حِسَابٍ، وَ أَنْ تَفْعَلَ بِي مَا

نامم را مبدل مکن، تتم را (از صورت انسانی) تغییر مده، بلایم را به حد نهایت

أَنْتَ أَهْلُهُ مِنَ الْجُودِ وَالْكَرَمِ وَالرَّافَةِ وَالرَّحْمَةِ

مرسان، دشمن شادم مکن، ای بزرگوار! خدایا! به تو پناه می‌برم از ثروتی که موجب

وَالْتَفَضُّلِ. اللَّهُمَّ لَا تُبَدِّلْ اسْمِي، وَلَا تُغَيِّرْ جِسْمِي،

خلعبار و سرکشی گردد، از فقری که موجب فراموشی (از یاد تو)

وَلَا تُجْهِدْ بِلَائِي، وَلَا تُشْمِتْ بِي أَعْدَائِي يَا كَرِيمُ.

گردد، از هوا (وهوسی) که موجب هلاکت گردد و از عملی که موجب خواری (ورسوائی)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غِنَى مُطْمَعٍ، وَفَقْرٍ مُنْسٍ،

گردد، بامداد کردم (روزم را) و پروردگارم (که معتقد بدو هستم) یگانه یکتایی

وَمِنْ هَوَى مُرِدٍ، وَمِنْ عَمَلٍ مُخْرَجٍ، أَصْبَحْتُ وَرَبِّي

است که چیزی را شریک او نساخته و معبود دیگری را با او نخوانم

الوَاحِدُ الْآحَدُ، لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً، وَلَا أَدْعُو مَعَهُ إِهْلًا

و جز او سرپرست و یاوری برای خود نگرفته‌ام. خدایا! هر محمد و خاندان

آخِرَ، وَلَا آتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ

محمد درود فرست و بر من آن چه را که از سختی آن بیم دارم آسان گردان،

وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ هَوِّنْ عَلَيَّ مَا أَخَافُ مَشَقَّتَهُ، وَ يَسِّرْ لِي

و برابم آن چه را که از ناهمواری آن می‌ترسم هموار گردان، برابم آنچه را از

مَا أَخَافُ عُسْرَتَهُ، وَ سَهِّلْ لِي مَا أَخَافُ حُرُونَتَهُ،

دشواری آن بیمناکم سهل گردان، بر من آن چه را که از دچار شدن به مضیقه اش

و وَسِعَ عَلَيَّ مَا أَخَافُ ضَيْقَهُ، وَفَرَّجَ عَنِّي فِي دُنْيَايَ

ترسانم فراخ گردان، و به وسیله خشنودی خود از من، کار دنیا و آخرت را بگشا. خدایا!

وَ آخِرَتِي بِرِضَاكَ عَنِّي. اَللّٰهُمَّ هَبْ لِي صِدْقَ النَّبِيِّينَ

در مورد توکل و اعتماد بر توهمان حقیقت و صفای پیمبرانت را در این باره به من عطا

فِي التَّوَكُّلِ عَلَيْكَ، وَ اجْعَلْ دُعَائِي فِي الْمُسْتَجَابَاتِ مِنْ

فرما، دعایم را در زمره دعا‌های مستجاب درآور، عمل و کردارم را در شمار اعمال

الدُّعَاءِ، وَ اجْعَلْ عَمَلِي فِي الْمَرْفُوعِ الْمُتَقَبَّلِ؛ اَللّٰهُمَّ

مقبول درگاهت قرار ده. خدایا! آنچه را که تاب تحملش را به من داده‌ای، به گردنم

طَوَّقَنِي مَا حَمَلْتَنِي، وَ لَا تُحَمِّلْنِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ،

انداز و بر گردنم آن چه را که تاب تحملش را ندارم بر من بار مکن، خدا مرا بس است

حَسْبِيَ اللهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ؛ اَللّٰهُمَّ اَعِنِّي وَ لَا تُعِنْ عَلَيَّ،

و نیکو یابوری است. خدایا! کمکم ده و دست از یاری من مکش (که دیگری را

وَ اقْضِ لِي عَلَيَّ كُلِّ مَنْ بَغَى عَلَيَّ، وَ اَمْكُرْ لِي وَ لَا تَمْكُرْ

علیه من کمک دهی) و در مورد هر کس که به من ستم کرده حتی مرا از او

بِي، وَ اِهْدِنِي، وَ يَسِّرِ الْهُدَى لِي. اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْتَوِدُّعُكَ

بستان، نقشه های زندگی را به سود من جاری کن و به زیانم مکن و مرا هدایت

دِينِي وَ اَمَانَتِي وَ خَوَاتِمِ اَعْمَالِي وَ جَمِيعِ مَا اَنْعَمْتَ عَلَيَّ

کن و راه هدایت را برای من آسان گردان. خدایا! من دین خود و امانت

بِهِ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ، فَانْتَ الَّذِي لَا تُضِيعُ وَ دَائِعَكَ؛

و پایان اعمالم و هر چه را در امور دنیا و آخرت به من عنایت کرده‌ای همه را به



اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَنْ يُجِيرَنِي مِنْكَ أَحَدٌ، وَلَنْ أَجِدَ مِنْ

تو می سپارم زیرا هر سپرده‌ای که نزد تو باشد تو آن را ضایع نخواهی کرد.

دُونِكَ مُلْتَحِداً. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ،

خدایا! هیچکس نیست که مرا از تو پناه دهد و جز تو پناهگاهی نیابم. خدایا! بر

وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا، وَلَا تَنْزِعْ مِنِّي

محمد و خاندانش درود فرست و هیچ گاه به اندازۀ چشم بر هم زدنی هم مرا به خودم

صَالِحًا أَعْطَيْتَهُ، فَإِنَّهُ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطَى

وا مگذار، آن (بهره و نعمت) شایسته‌ای را که به من داده‌ای از من باز مگیر، زیرا هر

لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ. «رَبَّنَا آتِنَا فِي

چه را تو دادی کسی آن را باز نتواند گرفت و هر چه را باز داری کسی آن را نتواند داد

الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»،

و کوشش هر صاحب کوششی در برابر تو سودی ندارد. پروردگارا! در دنیا و در آخرت

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَخْيَارِ، بِرَحْمَتِكَ

نعمت ده و ما را از عذاب دوزخ نگاه دار، و درود خدا بر محمد و خاندان بر گزیده اش

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

باد، به مهتر ای مهربان‌ترین مهربانان!